

Τῇ λ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς αγορύστου
† Μνήμῃ τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου,
Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἄγιος Ἡχος Δι

Ἄγιος Θεος Κυριος και επιφανενη μιν

ευλογη με νος ο ερχομενος εν ο νο
ματι Κυριου ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τό ώς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
Όνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Ἄγιος Θεος Κυριος και επιφανενη μιν

ευλογη με νος ο ερχομενος εν ο νο μα
τι Κυριου ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ώς ἄνω)

Ἄπολυπίκιον
Τοῦ Ἀγίου Ἀλεξάνδρου.
Ὕχος δὲ Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὕχος ἦ Δι

Τονθεὶ ον Α λεξανδρον και Ι ε ραρ
 χηνκλεινον τονστυλον της πιστεως τον α
 ρι στε α Χρι στου εν δοξως τι μη σω
 μεν α παν τες συ νελθον τες ως Α ρει ει
 ου την λυμην προρριζον εκτε μον τα και ρη
 τορων αθε ε ων αι ρε σε ως ρηξαν τα
 πλο κας μα χαιρατου Πνευματος
 Δόξα Πατρὶ... (Τό ώς ὅνω)

Ἄχος ἦ Δι

Καὶ νῦν...Θεοποιόν. Ἀ Δι

Το απ αι ω νος α

πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω στον μυ στη ρι

ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι γης

πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω

σει σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ

περ η μων κα τα δε ξα με νος δι ου α

να στη σας τον πρω το ο πλα στον ε σω

σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω

Δι

ων

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν, Κάθισμα.
Ὕχος α! Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Ἀλέξανδρε σοφέ, παρεστὼς τῇ Τριάδι,
ἴκέτευε εύρεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ἡμᾶς τοὺς
ὑμνοῦντάς σε, ὡς προστάτην θερμότατον, χάριν,
ἔλεος καὶ ἴλασμὸν τῶν πταισμάτων, ὅπως
ἄπαντες, δοξάζωμεν ἐκ καρδίας, Θεὸν τὸν
φιλάνθρωπον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν τοῦ Δεσπότου δοχεῖον,
ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς
ἀπογνώσεως καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. Σὺ
γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία καὶ βοήθεια,
καὶ κραταιὰ προστασία καὶ σώζεις τοὺς
δούλους σου.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν, Κάθισμα.

Ὕχος γ!

Θείας πίστεως.

Κτείνας Ἀρειον, ταῖς προσευχαῖς σου,
κέρας ὑψωσας, τῶν Ὁρθοδόξων ἀριστεὺς τῆς
εὐσεβείας γενόμενος, καὶ εὐλαβείας στησάμενος
τρόπαιον, Ὁρθοδοξίᾳ τὴν πίστιν ἐστήριξας,
Πάτερ ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ίκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μή με Δέσποινα, τῆς προστασίας, τὸν πανάθλιον ἀποστερήσῃς, τὸν ἐν πολλοῖς περιπεσόντα τοῖς πταίσμασιν ἀλλ' ως τεκοῦσα Θεὸν τὸν φιλάνθρωπον χάσμα, ὁρυπωμένου σαρκὸς ἀμαρτήμασι, Μῆτερ ἄνανδρε, αὐτὸν ἔκτενῶς ἴκετευε, ἐκνῦψαι με ὁρύπου τῶν παραπτώσεων.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἅγιος πλ. δ!

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Δυσσεβείας μὴ φέρων τὸν ἔδρασμόν, τοῦ ἀνόμου μὴ θέλων τὰς ἐκδοχάς, εἰσέδυς εἰς τὰ ἄδυτα, διαπύροις σου δάκρυσι, τὸν Θεὸν ἴκετεύων, ἐκθρίψαι τὸν Ἀρειον, Ὁρθοδοξίαν συλλοῦντα ἀθέοις διδάγμασιν. Ὅθεν ὁ δικαίων εἰσακούων ἐν τάχει, πρὸς σήν, οὐκ ἀνένευσε μετὰ πίστεως αἴτησιν, Ἱεράρχα Ἀλέξανδρε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων, ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐօρτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην

ύμνησωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεσις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων. Διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Γίῳ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὖσεβῶς προσκυνοῦσι, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Τὸ α' Ἀνπίφωνον τοῦ δὲ Ἡχου.

ὝHχος λ^{τος}

^χ_λ^B Εκ νε ο τη το ος μου πολ λα α
πο λε μει με πα θη αλλ αυ τος αν τι λα

^χ_λ^B Δις
βου και σω σον Σωτηρμου

^χ_λ^B Οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
πο του Κυ ρι ου ως χορτος γαρ πυ ρι ε

^χ_λ^B Δις
σε σθεα πε ξη ραμ με νοι

^χ_λ^B Λο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

^χ_λ^B ω Πνευ μα τι

^χ_λ^{P B} Η γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
ου ου ται ^π_λ^B και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

ται^π ⁶_λ τη^β Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο
 κρυ φι^χ^M ως
 και⁶_λ νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 τον αι^π ω νωναμην^β
 γι⁶_λ ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα
 της χα α ρι τος ρει θρα⁶_λ αρ δευ ο ον τα α
 πα σαντηνκτι^M ι σιν προς ζω^β ο γο νι ι αν
 Προκείμενον⁶_λ
 οι I ε ρεις σου Κυ ρι ε εν
 δυ σον ται δι και ο συ νην^Δ και οι ο σι
 οι οι σου α γαλ λι α σει α γαλ λι α σον
 ται⁶_λ Δις

Στίχος. Καυχήσονται ὄσιοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

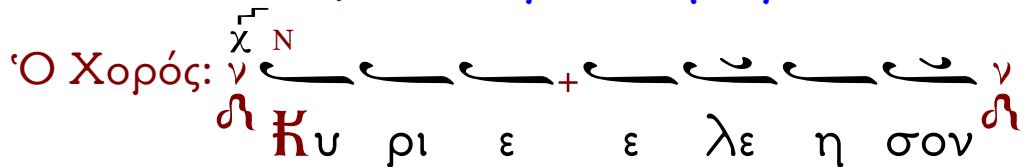
Το τρίτον

M B

ζ λ
Οι ε ρεις σου Κυ ρι ε εν δυσονται
 δι και ο συ νην και οι ο σι οι οι σου α γαλ
 λι α σει α γαλλι α σον ται αι αι αι αι

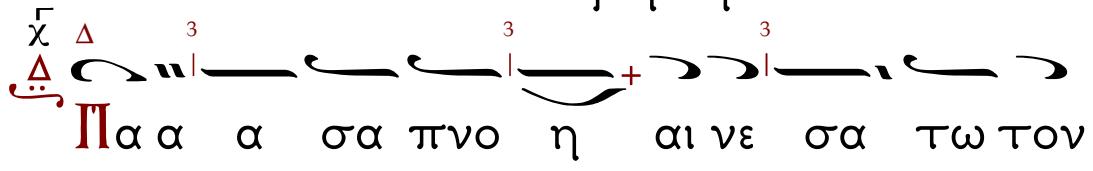
Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

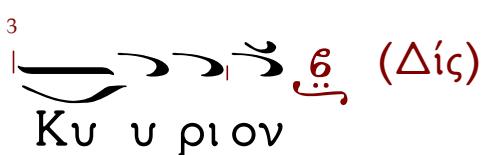
‘Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

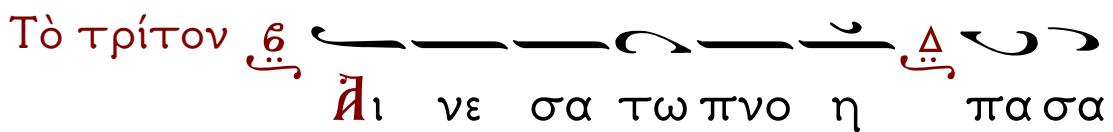
‘Ο Χορός:
Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Δ

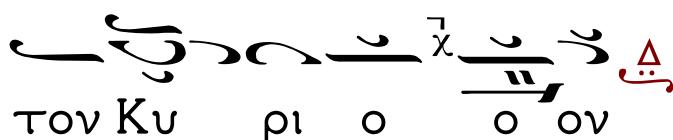
‘Ο Ιερεύς: “Οτι Ἀγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...”

‘Ο Χορός:
Δ Δ μη ην

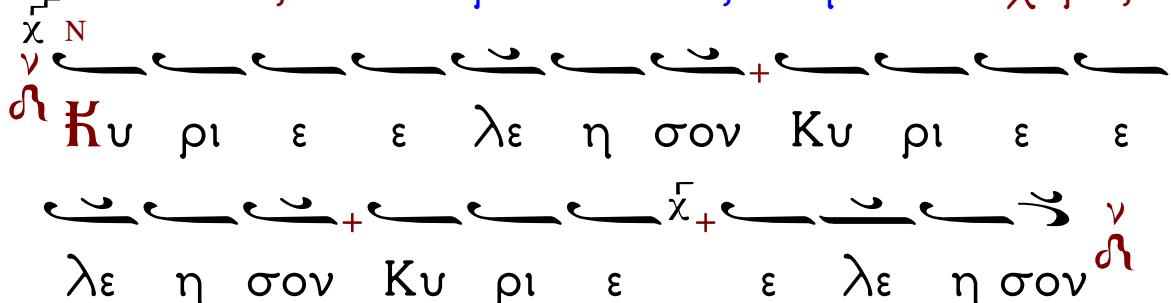

Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

Κυ ρι ον (Δίς)

Τὸ τρίτον
Δ μη πα σα

τον Κυ ρι ο ο ον

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζιωθῆναι .. ‘Ο χορός:

Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Δ

‘Ο Διάκονος: Σοφία. ’Ορθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. ‘Ο Ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός: ν Δικαιοπνευματισου γ
Και τωπνευματισου γ

‘Ο Ιερεύς: ’Εκ τοῦ κατὰ (...) Ἅγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο Χορός: ν Δοξασοι Κυριε Δοξασοι γ
Δοξασοι Κυριε Δοξασοι γ

‘Ο Ιερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

‘Ο Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

‘Ο Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοù γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἵμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἶνεσίν σου.

“Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ὅν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερούσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἄχος Δι

Ἄχος Δι
Δόξα Πατρὶ καὶ γῇ ω καὶ Α

γῇ ω Πνευματί

Ταῖς του εραρχού πρεσβείαις ε

ελεημονεία λειψόν τα πληθυντῶν ε
μωων εγκλημάτων

Καινυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τους αἰώνας

των αἰώνων Α μην

Ταῖς της Θεοτοκού πρεσβείαις ε

ελεημονεία λειψόν τα πληθυντῶν ε
μωων εγκλημάτων

Εἶτα φάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον.

Ὕχος πλ. β'.

Ἐ

λε

η

σον

με

ο

Θε

ος

κα

τα

το

με

γα

ε

λε

ος

σου

και

κα

τα

το

πληθος

των

οι

κτοιρ

μων

σου

ε

ξα

λειψον

το

α

νο

ο

μη

μα

α

α

μου

Ἐν

δο

ξε

τρι

σμα

καρ

α

γι

ω

ω

τα

α

α

τε

ε

Πα

α

τερ

ο

ποι

μη

η

ην

ο

κα

λο

ς

και

του

αρ

χι

ποι

με

νο

ς

Χρι

στου

μα

θη

τη

ς

ο

τι

θει

εις

τη

ν

ψυ

χη

να

αυ

του

υ

πε

ε

ε

ερ

τω

ων

προ

βα

α

α

των

Αυ

το

και

νυ

ν

πα

νε

φη

η

η

με

Θε

ο

φο

ρε

Α

α

λε ξα αν δρε **Δ** αι τη σαι πρε σβει αι αις σου δω ρη
 θη η η ναι η μιν το με ε γα ε ε ε λε ε
 ε ο ο ο ο ο ο ο ο ος **Δ**

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

χ Δ ḥ + κ ε λε η σον Ku ρι ε
ε λε η σον Δ B + κ ε λε η
κ ε (δίς)
σον

Ἄριελα η σον
κύριε ε λεησον
κύριε ε λεησον

΄Ωδὴ α!

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

΅Ηχος δ!

΄Ο Ειρμὸς

Ἄνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι
Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων,
καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα. (**Δις**)

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄφράστου τοῦ τόκου σου, εἰκὼν ἐγράφη
σαφέστατα ἐν θαλάσσῃ, Δέσποινα, ποτὲ ἀβάτῳ
τε, μετὰ πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ μεινάσῃ, νηδύος
σου ὡς ἄφθαρτος μετὰ τὴν κήυσιν.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Βοῶ σοι γηθόμενος, χαῖρε Παρθένε
πανάμωμε, ἡ κλίμαξ ἦνπερ ποτέ, σαφῶς
ἐώρακεν Ἰακὼβ ἡμῖν, ὡς γέφυραν εἰς πόλιν,
φύσιν τῶν ἀνθρώπων μεταβιβάζουσα.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γεραίρομεν ἄσμασι, σὲ τὴν λυχνίαν τὴν
πάγχρυσον, τὴν ὄντως ἐπτάφωτον, ὡς τοῖς
χαρίσμασι, πνεύματος ἐπτά, οὖσαν
πεποικιλμένην, ἐν οἷς τοὺς ὑμνοῦντάς σε,
φώτισον Δέσποινα.

Στίχ. Ὅπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ἥδη δεινότατα, ὑποπεσὼν δεινοῖς πάθεσι,
τῇ προστασίᾳ σου προστρέχω Πάναγνε, καὶ ἐκ
θλίψεως βοῶ ὁ τάλας, Σύ γε, ἐκ τούτων
ἀνάστησον, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου,
 Ὡχος δ!
 Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε
 ύπερ ἡμῶν.

Τὸν λύχνον τὸν πάμφωτον, τῆς οἰκουμένης
 τὸν κήρυκα, τὸν θεῖον Ἀπόστολον, καὶ ύπηρέτην
 Χριστοῦ, τίς ισχύσειεν, ἀξίως εὐφημῆσαι, τὸν
 θεομαρτύρητον, Κυρίου Πρόδρομον;

Στίχ. Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε
 ύπερ ἡμῶν.

Ο θεῖος ταξίαρχος, τῶν ἀσωμάτων
 Δυνάμεων, πρὸς θεῖον ἀφίκετο, ναὸν Θεοῦ Ἱερόν,
 εὐαγγέλια, κομίζων τῷ πρεσβύτῃ· Κυρίου τὸν
 Πρόδρομον, τέξῃ πρεσβύτατε.

Στίχ. Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε
 ύπερ ἡμῶν.

Νηδὺς ἔνδον ἔχουσα, στεῖρα καὶ γραῦς τὸν
 πανάριστον, Προφήτην καὶ Πρόδρομον, ἀπὸ
 κοιλίας μητρός, προσεκύνησε, Χριστόν, ὃ ξένον
 θαῦμα! γαστρὶ προσφερόμενον, τῆς Θεομήτορος.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Θεοῦ Ἀρχιστράτηγος· Παρθένε, ἔφη,
θεόνυμφε, πρὸς δόμους πορεύθητι, τῆς
Ἐλισάβετ σπουδῇ· καὶ γὰρ ἔγκυον, ταύτην
εὔροῦσα γνώσῃ, ὅν περ καταγγέλλω σοι, τόκον
τὸν ἄρρητον.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ἄχος δ!

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνοιξωμεν σήμερον τῆς διανοίας τὰ
ὄμματα, ἐνθέως καὶ βλέψωμεν θεῖα χαρίσματα
δι’ ὧν πρόνοια ἐδόξασεν ἡ ἄνω, ἥδη καὶ
Ἀλέξανδρον ὡς Μωϋσῆν τὸ πρότερον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βροτὸς ἐπουράνιος, ἐδείχθης Πάτερ καὶ
ἄγγελος, ἐν τῇ γῇ θαυμάσιος ὡς ιερώτατε, δθεν
ἥγειρας τοὺς φιλεόρτους πάντας, προσάγειν τῇ
μνήμῃ σου ὅμνον ἐπάξιον.

Δόξα...

Γεραίρομεν ἄσμασι, σὲ τὸν σεπτὸν οἱ
ἀνάξιοι καὶ πάντες προσπίπτομεν σοῦ ὃν
δεόμεθα, ἀπιτάχυνον, πρεσβεύειν τῷ Κυρίῳ,
ὑπὲρ τῶν ὅμνούντων σε Πάτερ Ἀλέξανδρε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Οἱ δοῦλοι σου Πάναγνε, οἱ σὲ σεπτῶς
μακαρίζοντες, καὶ τῇ προστασίᾳ σου νῦν
καταφεύγοντες, σοῦ δεόμεθα, ἐπίσκεψαι ἐν
τάχει, τοὺς ὁρθῶς δοξάζοντες τὸν θεῖον τόκον
σου.

΄Ωδὴ γέ!

Τῆς Θεοτόκου.

΅Ηχος δέ!

΄Ο Είρμος

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ Σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον. (Δις)

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεήσεις ἀξίως δεξαμένη, ἡμῶν τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, χαρᾶς Παρθένε ἔμπλησον, ἵνα ἐν σωτηρίᾳ σου, ὡς ὁ προφῆτις ἐκβοᾶ εὑφρανθησόμεθα πάντοτε.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εξέστη Ἀγνὴ Μωϋσῆς ὁ μέγας, ἐν βάτῳ Μυστήριον τὸ σόν, προβλέπων ἔμφανέστατα, καὶ γὰρ οὐ κατεκαίετο, ὥσπερ καὶ σὺ ἐν μήτρᾳ σου, τὸ πῦρ τῆς θεότητος ἔχουσα.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ζωῆς πηγὴν φέρουσα Γίόν σου, χρυσῆ στάμνος μάννα ὡς ποτε, ἵνα ζωώσῃ πρέσβευε, τοὺς νεκρωθέντας πάθεσι, καὶ τοὺς ὑμνοῦντας σε ἡμᾶς σῶσον Ἀγνὴ ὡς γεννήτρια.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ίσθμὸς καὶ λίμνη γενοῦ σὺ Κόρη, πέλαγος τῶν θλίψεων δεινῶς τῶν κλυδωνιζομένων μοι, καὶ σοὶ ἐκ βάθους κραυγάζοντι, τὸν τάραχον κατεύνασον, καὶ εἰς λιμένα σου σῶσόν με.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου,
 Ὡχος δ!
 Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε
 ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ στείρας τεχθεὶς ὁ Ἰωάννης, τὴν γλῶτταν
 διέλυσε πατρός· εἰκότως καὶ γὰρ πέφυκε, φωνὴ
 τοῦ Λόγου εὕηχος· καὶ εὐλογῶν ἐφθέγγετο· Σὺ
 μόνος Ἄγιος Κύριος.

Στίχ. Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε
 ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐδὲν τῶν παρόντων ἀγαπήσας, τὴν ἔρημον
 τρέχων παροικεῖς, ως πόλιν θείῳ Πνεύματι,
 δυναμωθεὶς πανένδοξε· ἀύλως δὲ ἐβίωσας, ως
 Ἡλιοὺς ὁ θεσπέσιος.

Στίχ. Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε
 ὑπὲρ ἡμῶν.

Μὴ φέρων τοῦ βίου τοὺς θορύβους, ως ὅρνις
 ἐμάκρυνας σοφέ, ἐρήμοις αὐλιζόμενος· εὗρές τε
 ἀναψύχοντα, τὸν σώζοντά σε Κύριον, ἐκ
 καταιγίδος καὶ θλίψεως.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίου.

Ἄπηλθε πρὸς οἶκον Ἐλισάβετ, Παρθένος
βαστάζουσα γαστρί, Θεὸν Λόγον τὸν ἄναρχον·
ἀμφοῖν ἀσπασαμένων δέ, γνοὺς παρευθὺς ὁ
Πρόδρομος, ἐκ τῆς γαστρὸς προσεκύνησεν.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὕχος δ!

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ἐγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δοξάζομεν ἀπαντες ἐμφρόνως, σὲ τὸν ἀρχιθύτην τοῦ Χριστοῦ, τὸν ὄντως καταργήσαντα Ἀρείου τὰ σοφίσματα, καὶ σὺν Ἀννῃ βοήσαντα ηὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ σου.

Στίχ. Ἐγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπέστη θεόφρον ἐπαξίως, ἡ χάρις τοῦ τελεταρχικοῦ, καὶ παναγίου Πνεύματος, τῇ Ἱερᾷ κορυφῇ, σοῦ τοῦ πιστοῦ θεράποντος, ἡ σε ποιμένα ἀνέδειξε.

Δόξα...

Ζήλω πυρπολούμενος τῷ θείῳ ὡς ἄλλος Ἡλίας νοητῶς, κατέσφαξας τὸν βέβηλον καὶ βλάσφημον ζῶντα Ἀρειον ὕσπερ κάκεῖνος τε ποτέ, τοὺς τῆς αἰσχύνης εἰργάσατο.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Ἔλάσθητι Ἀχραντε Παρθένε, τοῖς σοὶ καταφεύγουσιν ἡμῖν, καὶ πρέσβευε τῷ τόκῳ σου, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε, σὲ γὰρ κεκτήμεθα προστασίαν τε καὶ πρόμαχον.

Κάθισμα.

„Ηχος α.' Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Πρόδρομον Χριστοῦ, Βαπτιστὴν καὶ Προφήτην, τιμήσωμεν πιστοί, καθαρῷ συνειδότι, ώς ἔνδοξον κήρυκα, μετανοίας διδάσκαλον, καὶ ώς Μάρτυρα, παναληθῆ τοῦ Σωτῆρος· τὴν γὰρ ἀνοιαν, τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας, τὴν κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξα... Τοῦ Ἅγιου. Ὁμοιον.

Τὴν μνήμην σου σοφέ, τὴν ἀγίαν τελοῦντες, δοξάζομεν πιστῶς, τὴν Ἅγιαν Τριάδα, τὴν σὲ μεγαλύνασαν, ώς αὐτὴν προδοξάσαντα, ἵν ίκέτευε, πάσης ἀνάγκης καὶ βλάβης, ἡμᾶς ὁρύεσθαι, τοὺς εὑφημοῦντάς σε πόθῳ, Ἀλέξανδρε Όσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκόν. Ὁμοιον.

Λυχνία χρυσαυγής, ἀνεδείχθης Παρθένε, τεκοῦσα ὑπὲρ νοῦν, ἐν παχύτητι ὕλης, Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον· ὅθεν λάμπρυνον, τῇ ἀγλαΐᾳ σου Κόρη, τῆς καρδίας μου, ἀβλυωπούσας τὰς κόρας, παθῶν ἀμαυρότητι.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου.
Ὕχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῷ ἀηττήτῳ ἀριστεῖ τὰ νικητήρια,
ώς λυτρωθεῖσα δυσσεβῶν εὐχαριστήρια,
ἀναγράφω σοι ἡ ποίμνη σου Ἱεράρχα,
καὶ γὰρ Ἀρειον κατέκτεινας μαινόμενον,
καὶ φιλόσοφον ἐπέσχες θρασυνόμενον.
Οθεν κράζω σοι, Χαίρε πάτερ τρισόλβιε.

·Ο Οἶκος.

Ἄγγελος ἐξ ἀνθρώπων ἐπὶ γῆς ἀνεδείχθης,
ώς μέγας ἀληθῶς Ἱεράρχης πάσαις γὰρ
ἀρεταῖς αὐγασθείς, ὥσπερ ἄϋλος ἀπέπτης τῶν
γεηρῶν πρὸς τὰ οὔρανια καὶ ὑπὲρ φύσιν
ἡγώνισαι. Δι' ὅ καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούεις·

Χαῖρε, καλὴ Χριστοῦ ποιμενάρχα·

Χαῖρε, σοφὲ πιστῶν Ἱεράρχα.

Χαῖρε, καθαιρέτης δυσσεβῶν ὁ ἀηττητος·

Χαῖρε, οἰκουμένης ὁ φωστὴρ ὁ πολύφωτος·

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Ἐκκλησίας ὁ Κόσμος·

Χαῖρε, ὅτι παρέχεις τοῖς πιστοῖς τὴν

Εἰρήνην.

Χαῖρε, Ἱερεῦ ὁ στήσας τὸ τρόπαιον·

Χαῖρε, ἀριστεῦ ὁ κτείνας τὸν Ἀρειον.

Χαῖρε, δι' οὗ κραταιοῦται ἡ Πίστις·

Χαῖρε, Τριάδος ὁ μέγας Μύστης.

Χαίροις Πάτερ Τρισόλβιε.

Συναξάριον.

Τῇ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἐν Ἅγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι.

Ἐστησας Ἀλέξανδρε φλεγμονὰς λόγων.

Λόγους προσευχαῖς ἐμβαλὼν πυριπνόους.

Θεῖον Ἀλέξανδρον μόρος εἶλεν τριακοστῇ.

Ἐτεροι στίχοι.

Σχοίνους διαδράς, Ἀλέξανδρε, σαρκίου,

Σχοίνισμα κλήρου χρηματίζεις Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ
θαυματουργοῦ Φαντίνου.

Στίχοι

Καὶ γῆν ὑπελθὼν θαυματουργὸς Φαντίνος,

Ἀνωθεν ἡμῖν μάννα θαυμάτων βρύει.

Φαντίνος βιότου ἀνεχάζετο ἐν τριακοστῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἅγιων δεκαὲξ
μαρτύρων τῶν Θηβαίων.

Στίχοι

Ἐρεῖς ἀριθμοῦ τυγχάνειν ἔξ καὶ δέκα

Τμηθέντας ἄνδρας ἀρτιάκις ἀρτίου

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἄγιοι ἐξ Μάρτυρες οἱ ἐν Μελιτηνῇ, ἐν τῇ θαλάσσῃ βληθέντες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ
ΤΗΣ ΓΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἡχος πᾶς Ὡδὴ α' Χ Γ Λ Σταυρον χα ρα ζας Μω
 σης επ ευ θει ας ραβδω την Ε ρυθρανδι
 ε τε με δι τω Ισ ρα ηλπεζευσαντι δι την δε
 ε πιστρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ μασι
 κροτησας η νωσεν δι επ ευρους δι α γραψας
 το α ητ τη τον ο πλον δι ο Χριστω
 α σωμεν δι τω Θε ω η μων ο τιδε δο ζα
 σται δι
 Ὡδὴ γ' Ρ Παβδος εις τυ πον δι του μυ στη ρι ου
 πα ρα λαμ βα νε ται δι τω βλα στω γαρ προ

κρι 1 1 νει τον 1 ε ρε α **λ** τη
 στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α
Χορός
 νυν ε ζην θηη σε **λ** ζυ υ λον Σταυ ρου
A' εις κρατος και στερε ε ω ω μα
 Ωδή **λ** **ε**ι σα κη κο α Κυ ρι ε **της** οι κο
 νο μι 1 ας σου το μυστη ρι ον **κα** τε
 νο η σα τα ερ γα σου **και** ε δο **ζα** σα
θεος
 σου την Θε ο τη τα
 Ωδή ε' **τρι** σμα κα ρι 1 στον ζυ υ υ λον
 εν ω **ε** τα α θη Χρι στος **ο** Βα σι λευς
θεος
 και Κυ ρι ος **δι** ου πε πτω κεν ο ζυ λω

α πα τη σας **Δ** τω εν σοι δε λε α σθεις **Δ**
 Θε ω τω προσπαγεν τισαρκι **Δ** τω πα ρε χο
 οντι **Δ** την ει ρη νην ταις ψυχαι αις η μων
 Ωδη στ' **γ** **Δ** Νο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγχνοις
 πα λαμας I ω νας **Δ** σταυρο ει δως δι εκ πε
 τα σας **Δ** το σω τη ρι ον πα θιος προ δι ε
 τυ που σα φως **Δ** ο οθεν τρι η μερος εκ
 δυς **Δ** την υ περ κο σμιον A να στα α σιν
 υ πε ζω γραφη η σε **Δ** του σαρ κι προ σπα
 γεν τος Χριστου ου του Θε ου **Δ** και τρι η με
 ρω ε γε ερ σει **Δ** τον κο ο σμον φω τι ι σα αν

τος ἀ
 οντος εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν
 νου δυσ σε βους λα ους ε κλο νη σε πνε
 ον α πει λης και δυ σφη μι α ας θε ο στυ
 γους ὥρα ο μως τρεις Παι δας ουκ ε δει μα τωω
 σε ὥρα θυ μος θη ρι ω δης ου ου πυρ βρο μι
 ον ὥρα αλλ αν τη χου ντι δρο σο βο λω πνευ μα
 α τι ὥρα πυ ρι συ νον τες ε ψα αλ λον ὥρα ο υ
 περ υ μνηη το ος των Πα τε ρων και η μων
 Θε ος ευ λο γη τος ει ὥρα
 οντος ει νου μεν ευ λο γου μεν ὥρα και προ

σκυνου ου ου με εν τον Κυριον
 Ευ λο γει τε Παι αι αι δες της Τρι
 α δοις ι σα ριθ μοι Δη μι ουρ γον Πα τε ρα
 Θεον υ μνει ει τε τον συγ κα τα βαν τα
 Λο ο γον και το πυρ εις δροσον με τα α
 ποι η σαν τα και υ περ υ ψου τε το
 πα α σι ζω ην πα ρε χον Πνευ μα πα
 να γι ον εις τους αι ω ωνα α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

Τιμιωτέρα.
Ὕχος πᾶς Νη^Ω

Ἄλλε γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κύ
 ρι ον και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα
 μου ε πι τω Θε ω τω Σωτηριμου

Ἄλλην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ
 και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τωως
 των Σε ρα φειμ την α δι α φθορως Θε ον
 Λοο γον τε κουσαν την οντως Θε ο το κον
 σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ἄλλο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα
 πει νω σιν της δου λης αυ του την δου γαρ

α πο του νυν ^χ
 μα κα ρι ου σι με πα
 α α σαι αι γενε αι
^N
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ
 και εν δο ξο τε ραν ασυγκρι ι ι τωως
 των Σε ρα φειμ ^χ την α δι α φθο ρως Θε ον
 Λοο γον τε κου σαν ^χ την οντως Θε ο το κον
 σε με γα λυ υ νο ο μεν
^{χ N}
 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει
 α ο δυ να τος ^χ και α γι ον το ο
^χ
 νο μα αυ του ^χ και το ε λε ος αυ του
 εις γε νε αν και γενε αν τοις φο βου με ε νοις

→ ↗

αυτον

γ δ

^N
Δ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ Δ
και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τωως

των Σε ρα φειμ Δ την α δι α φιο ρως Θε ον
Λοο γον τε κου σαν Δ την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ υ νο ο μεν

γ δ

χ ^N
Δ Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

νι αυ του Δ δι ε σκορ πι σεν Δ υ πε ρη
φα νους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ των

Δ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ Δ
και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τωως

των Σε ρα φειμ^γ την α δι α φιορως Θε ον
 Λοο γον τε κου σαν^Δ την οντως Θε ο το κον
 σε με γα λυ υ νο ο μεν
 και υ υ ψω σε τα πει νους^{χ N} πει νων τας ε
 νε ε πλη σε να γα θων^{χ Δ} και πλου του ου ντας
 ε ξα πε στει λε κε νους
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ^γ
 και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι ι ι τω ως
 των Σε ρα φειμ^γ την α δι α φιορως Θε ον
 Λοο γον τε κου σαν^Δ την οντως Θε ο το κον

σε μεγαλύν υ νοο μεν

σε μεγαλύν υ νοο μεν

Αν τε λα βε το Ισραηλ παι δος αυ

του μνησθηναι ε λε ε ε ους κα θως ε

λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η μων τω

Α βρα αμ και τωσπερ μα τι αυ του ε ως

αι ω νος

Την Τι μι ω τε ραν των Χερου βειμ

και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τωως

των Σε ρα φειμ την α δι α φθορως Θε ον

Λοο γον τε κου σαν την οντως Θεο το κον

σε μεγαλύν υ νοο μεν

Εἰπα ψάλλεται ἡ θ' ὁδὴ

Χ ^N
 Υ
 Δ Μυ στι κως ει Θε ο το ο ο κε ε Πα
 ρα δει σος α γε ωρ γη η τως βλα
 στη σασα Χριστον Δ υφ ου το του Σταυρου
 Δ ζω η φο ρον εν γη Δ πε φυ του ουρ γη
 ται δεν δρον Δ δι ο νυν υ ψου με νου Δ προ
 σκυ νου ουν τες αυ τον Δ σε ε με γα Δ λυ νο με ε
 ε ε ε ε εν Δ

Ἐξαποστειλάρια.

Μεθέορτον τοῦ Προδρόμου.

Ὕχος β'.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ηρώδης ὁ παράνομος, τοῦ Προδρόμου τὴν θείαν, καὶ Ἱερὰν ἀπέτεμε, κεφαλὴν τοὺς ἔλέγχους, μὴ φέρων ταύτης ὁ ἄφρων· ὃ φρικτῆς τόλμης ὅντως! Θρηνείτω οὖν ὁ ἀθλιος, ὄνομον φόνον πράξας· ἡμεῖς δὲ νῦν, τὴν τιμίαν κάραν ὕμνοις τιμῶντες, τὸν Βαπτιστὴν γεραίρομεν, τοῦ Χριστοῦ ἐπαξίως.

Τοῦ Ἅγίου Ἀλέξανδρου.

Ὕχος β'. Γυναικες ἀκουπίσθητε.

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα, Ἀλέξανδρον τὸν πάνσοφον, τὸν καθελόντα Ἀρείου, κακοδοξίαν ἐντόνως, καὶ τοὺς λαοὺς στηρίζοντα, εἰς πίστιν τὴν ὁρθόδοξον, ἀνευφημήσωμεν πάντες, χρεωστικῶς ἐκτελοῦντες τὴν Ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην.

Θεοτοκόν. Ὁμοιον. Ὕχος β'.

Κυρίως Θεοτόκον σὲ ὅμολογῷ πανάχραντε, Θεὸν γὰρ ἔτεκες ὅντως, Πατρὶ τὸν ὅμοούσιον, καὶ σύνθρονον ὑπάρχοντα, ώς ὁ σοφὸς ἐκήρυξεν, Ἀλέξανδρος θεοπνεύστως, οὗ

30-08-

ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην καὶ σὲ πιστῶς
ἀνυμνοῦμεν.

Εἰς τὸν Σπίχον τῶν Αἴνων. Ἰστῶμεν σπίχους δ', καὶ
ψάλλομεν τὰ ἔξης τρία Σπιχηρὰ Προσόμοια,
δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ὕχος α!

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὕχος Λ Πα

π^Π
q^Π πα α α σα πνοο η η αι αι αι νε ε
π^Π
πα σα α α τω ω το ον Ku u u ρι i i i
π^Π
q^Π ov αι νει τε τον Ku ρι i ov εκ τω ω ω
ων ou ρα α νω ω ω ων αι νει ει ει τε
ε α αυ το ο ov εν τοι οι οις u ψι
π^Π
q^Π 1 1 1 στοις σοι πρε ε πει Δ^Δ u u u μνος τω
ω ω ω Θε ε ε ε ω ω
π^Π
q^Π ι^Μ ι νει τε αυ το ον πα α α αν τες οι

Π
 Α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι
 νει ει ει ει τε α α αυ τον πα σαι αι
 δυ να α α μεις α αυ του ου ου σοι
 πρε ε πει υ υ υμνος τω ω ω Θε ε ε ε
 ω ω ω ω

Σπίχος. Χ
 Π
 Ηι νει τε αυ τον ε πι ταις

δυ να στει αις αυ του Αι νει τε αυ τον
 Κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ

Του Α

Τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτης διὰ τῆς πίστεως
 τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης τοῦ Χριστοῦ θεοφόρε, δι'
 ὁ καὶ βασιλείας τῆς ἀνω λαβῶν, μυστικῶς τὸ
 δηνάριον, ἀδιαλείπτως πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν,
 τῶν τιμώντων σε σοφὲ Ἀλέξανδρε.

Σπίχος. ^χ_π
 Ηι νει τε αυ τον εν η χω
 σαλ πιγ γος ^χ_δ αι νει τε αυ τον ^δεν ψαλ τη
 ρι ωκαι κι θα α ρα ^δ

Τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτης διὰ τῆς πίστεως
 τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης τοῦ Χριστοῦ θεοφόρε, δι’
 ὃ καὶ Βασιλείας τῆς ἀνω λαβών, μυστικῶς τὸ
 δηνάριον, ἀδιαλείπτως πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν,
 τῶν τιμώντων σε σοφὲ Ἀλέξανδρε.

Σπίχος. ^χ_π
 Ηι νει τε αυ τον εν τυ μπα
 νω και χο ρω ^δ αι νει τε αυ το ον ^χ_δ εν
 χορ δαι αις και ορ γα α νω ^δ

Ἐν τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ
 καταλαμπόμενος, τὸ ζοφερὸν καθεῖλες καὶ
 ληρῶδες Ἀρείου, Ἀλέξανδρε τρισμάχαρ, ὅθεν
 σοφῶς δογματίσας Τριάδα Θεόν, ὑπὸ πιστῶν
 ἐδοξάσθης καὶ συνετῶν καὶ τὴν ποίμνην σου
 διέσωσας.

Σπίχος. Χ^π
 Σπίχος. Χ^π
 Ηι νει τε αυ τον εν κυμ βα
 λοις ευ η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ
 βα λοις α λα λα γμου πα σα πνο η αι νε
 σα τω τον Κυ ρι ον

Θείαις θεόφρων ἀκτῖσι περιλαμπόμενος, τῇ
 τοῦ Θεοῦ δυνάμει, τὰς ίάσεις παρέχεις, ψυχῶν
 τε καὶ σωμάτων τοῖς πίστει καὶ νῦν, ἐπιτελοῦσι,
 τὴν μνήμην σου, Ἄλεξανδρε Πάτερ
 θαυματουργέ, μὴ ἐλλίπης ὑπερεύχεσθαι.

Δόξα. Ἡχος πλ. α!

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΑΙΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Ὕχος πάρα

πάρα ζα α πα α τρι ι 1 1
 και αι γι ω και Α γι 1 1 ω Πνευ
 μα α α τι
 οσι ε Πα α α α τερ τη ης ευ
 σε βει ει α ας το ον δρο ο ο μον κα τα Πα
 α αυ λο ον τε λε ε ε σας της δι και ο
 συ νης τον στε ε φα α α α νο ον ε
 πα ξι 1 1 1 1 ως ε ε κο ο ο μι
 σω ου γαρ ε να αρ κη η σας μα
 α κα α α ρι 1 1 ε εν τω της α α

ρε ε ε τη η ης α α α γω ω ω ω ω
 νι ^χ_q αλ λα πα αν τα α ε ε ε θου ^Δ_h και
 α σθε νει ας φυ υ σε ε ε ω ως ου ουκ ε
 ε φει ει ει ει σω υ περ της α λη θους
 του Σω τη η ρος δο ο ο ξης ^Δ_h και τους αυ
 την σμι κρυ υ νο ο ον τας ^Δ_h στερ ρω ω
 ω ως κα τη η γωω ω νι ι ι ι ι σω
^π_q Αλλ ω ω Ι ε ρα α αρ χα α Α α λε
 ε ε ξα α α αν δρε ^χ_q τη α να α αρ χω Τρι
 ι ι α α α δι πρε σβε ευ ε συν τοις σοις συλ
 λει τουρ γοις οις Πα α αυ λω και Ι ω α α α

αν νη ^χ_ÿ ε λε η θη ναι τα ας ψυ χα α ας

η η μω ω ω ων ^Δ_λ

Ἅγιος πάτερ Πα

^{χ Δ}_ÿ ^K και νυν και αι ει ^{γ Δ}_ν και εις τους αι ^K ω

νας των αι ωνων α μην ^χ_ÿ

^χ_ÿ ^π ³ ³ ^Π ^χ_ÿ Μακαρι ^{ρι} ζο μεν σε Θεο το κε Παρ

θε ε νε ^π_ÿ και δο ξα ζο μεν σε ^χ_ÿ οι πι στοι

κα τα χρε ε ος την πο ο ο λιν την α

σει στον το τει ει χος το αρ ρη κτον την αρ ρα

γη η προστα σι ι αν ^π_ÿ και κα τα φυ γη η

+ ^π_χ ^γ_ÿ των ψυ χων η η μων

30-08-

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Δοξολογία Μεγάλη σε ἥχο πλ. α'. Ἐπιλογές.

Ὕχος πᾶς Πατέρων

Ἄδοξασοι τῷ δειξαντὶ τὸ φῶς δόξα εν υψῳ
 καὶ στοιχοῖ Θεῷ ωὐκαὶ επὶ γῆς εἰρηνῇ
 νη ενανθρώποις ευδόκια

Ὕμνου μεν σε ευλόγου μεν σε προσκυνοῦ μεν σε δόξο λόγου μεν σε ευχαριστούμενοι Σοι διατην μεγάλην σου δόξαν

Κυρίε Βασιλεὺς πουρανίε Θεού Πατέρος παντοκράτορε Κυρίε Γενεσιονού γε νεανίη σου Χριστε και Αγίον

Πνευμα

χ
q

^K

Χυριε ο Θεος ο α μνος του Θεου

ο γιος του Πατρος ο αι αιρωντην α

μαρτιι αν του κοσμου ε λε η σον η μας

ο αι αιρωντας αμαρτιι ας του κοσμου

^K

Προσδεξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εκ δε ξι ωων του Πατρος και ε

λε η σονη μας

χ
q

^K

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ

ει μο νος Κυρι ος Ι η σους Χριστος εις

δο ο ζαν Θεου Πατρος α μην

χ
q

καθ' ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω
 σε νι και αι νε σω το ο νο μα ασου εις τον αι
 ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω νος
 κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
 ρα ταυ τη να μαρ τη τους φυ λαχθη ναι
 η μας
 Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των
 πα τε ε ρων η μων και αι νε το ον και
 δε δο ζα σμε ε νον το ο νο μα ασου εις τους
 αι ω νας α μην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας **ν** κα θαπερ ηλ πι ι ι σα μεν ε
 πι σε
χ **κ**
χ **q** **Ε**υ λο γη το ος ει **Κ**υ ρι ε δι δα
 ξον μεταδι και ω μα τα Σου
χ **κ**
χ **q** **Κ**υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η
 μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω
 ει πα **Κ**υ ρι ε ε λε η σο ον με **ι** ασαι
 την ψυχην μου ο τι η μαρτον Σοι
χ **κ**
χ **q** **Κ**υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ζο ον
 με **ν** του ποι ειν το θε λη μα ασου **ν** ο τισυ ει
 ει ο Θε ος μου

χ q Θ τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τισουο ψομεθαφως **χ q**

χ q K Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι

νω σκουσι Σε **χ q** Η γιος ο Θε ος **ν' u** Α γιος **χ q**

I σχυρος **ν' u** Α γι ος α θα να τος ε λε

χ q η σον η μας (**τρίς**) **χ q**

χ q K Δοξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

χ q ματι **χ q**

χ q K Και νυν και α ει **ν' u** και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην **χ q**

χ q K Η γι ος α θα να τος ε λε η σονη μας **χ q**

Ἄσματικόν.

ḥ ^K γι ^I ος ^O Θε ^E ε ^E ος ^{N'}
 ḥ ^K α α α γι ^I ος ^O I ^I σχυ ^M υ ^U ρος ^{X'}
 ḥ ^K γι ος ^O A ^A α ^A θα ^{NA} να α τος ^E ε λε ^E η ^E
 σο ^O ο ^O on ^N η ^E η ^E η ^E μα ^A α ^A ας ^{X'}

Ἄπολυπίκιον
Τοῦ Ἅγίου Ἀλεξάνδρου.
Ὕχος δὲ Ταχὺ προκατάλαβε.

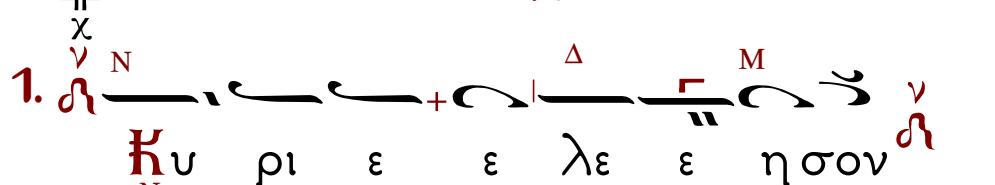
Ὕχος ἦ Δι

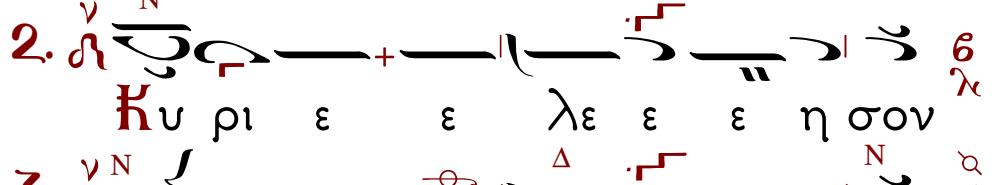
Τονθεὶ ον Α λεξανδρον και Ι ε ραρ
 χηνκλεινον τονστυλον της πιστεως τον α
 ρι στε α Χρι στου εν δοξως τι μη σω
 μεν α παν τες συ νελθον τες ως Α ρει ει
 ου την λυμην προρριζον εκτε μον τα και ρη
 τορων α θε ε ων αι ρε σε ως ρη ζαν τα
 πλο κας μα χαι ρα του Πνε ευ μα το ο ο
 ο ο ος

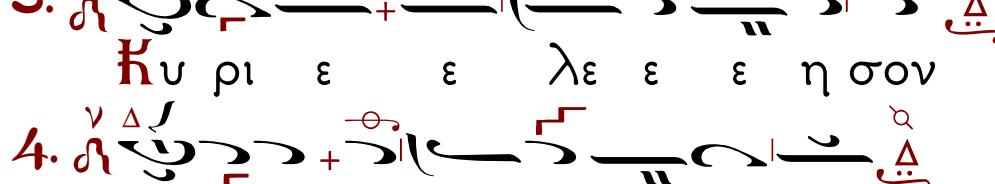
Εἰς τήν Θείαν Λειτουργία

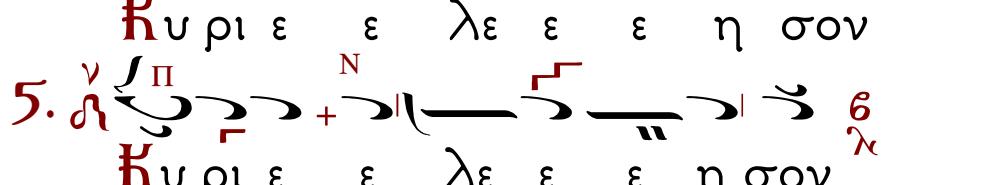
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

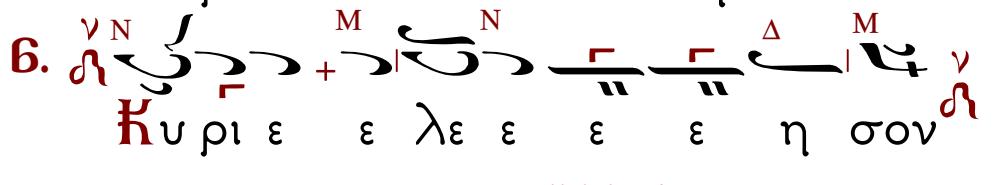
Ὕπατης Ἀλέξανδρος

1.
 Κυρι ε ε λε ε ε η σον

2.
 Κυρι ε ε λε ε ε η σον

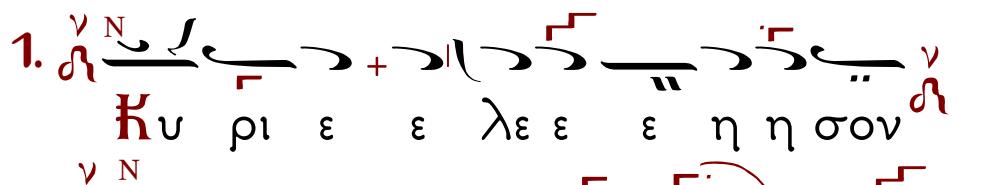
3.
 Κυρι ε ε λε ε ε η σον

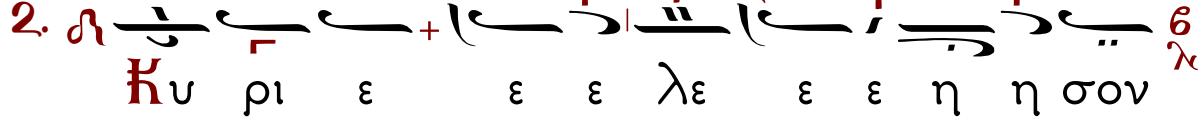
4.
 Κυρι ε ε λε ε ε η σον

5.
 Κυρι ε ε λε ε ε η σον

6.
 Κυρι ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
 Κυρι ε ε λε ε ε η η σον

2.
 Κυρι ε ε ε λε ε ε η η σον

3.
 Κυρι ε ε λε η η σον

4. Δ^{Δ} α ι ρ ι ε ε ε λ ε η σ \circ \circ o ν
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ν
5. Δ^{N} α ι ρ i ε ε λ ε ϵ η σ \circ q
 Κυ ρι ε ε λε ε ησον
6. Δ^{N} α ι ρ i ε ε λ ε ϵ ϵ η σ \circ d
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ησον
7. Δ^{Γ} α ι ρ i ε ε λ ε η σ \circ ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον
8. $\text{Δ}^{\Delta\Theta}$ α ι ρ i ε ε λ ε η σ \circ Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον
9. Δ^{Δ} α ι ρ i ε ε λ ε η σ \circ ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Δ^{N} α ι ρ i ε ε λ ε ϵ η σ \circ q
 Κυ ρι ε ε λε ε ησον
11. Δ^{N} α ι ρ i ε ε λ ε ϵ ϵ η σ \circ d
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. Δ^{N} α ι ρ i ε ε λ ε ϵ ϵ η σ \circ d
 Κοι Κυ ρι ε

Αντίφωνον α'

Ἄγιος Ἡχος Δι

Ἄγιος Γραμμάτων Δι

Ἄγιος μηδὲ ην

Σπίχ. α! Ευλόγει η ψυχή μου τον

Κυρίον και πάντα τα εν τοσμου το

ο νοματο Αγίον αυτου

Γαις πρεσβει αις της Θεος τοκου Σω

τερ σωσονημας

Σπίχ. β! Ευλόγει η ψυχή μου τον

Κυρίον και μη ε πιλανθανου πασας

τας αν τα πο δοσεις αυτου

Γαις πρεσβει αις της Θεος τοκου Σω

τερ σωσονημας

Σπίχ. γ'. χ^M Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η

Βα σι λει α αυ του παντωνδε σποζει
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

Σπίχ. δ'. χ^M Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω

της δε σπο τει ας αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Γαῖς πρεσβειαῖς τῆς Θεοῦ τὸ οκου
τερ σωσον η μα α ας

Ἀνπίφωνον β'

Ἄ μη η ην
Σπίχ. α! Ἄι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τηζω η μου

ψαλ λω τω Θε ω μου ε ως υ παρ χω

ψω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν

α γι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ

λη λου ι α

Σπίχ. β! Μα κα ρι ος ου ο Θε ος

Ι α κωβ βο η θος αυτου η ελ πις

αυτου ου [♂] ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ

του ^Δ

^χ ^Δ Σω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν
B ^M α γι οις θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ

ληλου ι α ^Δ

Σπίχ. γ' ^M Τον ποι η σαν τα τον ου ρα

νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν

τα τα εν αυ τοις ^Δ

^χ ^Δ Σω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν
B ^M α γι οις θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ

ληλοῡ ι α
 Σπίχ. δν̄ Χ Δ
 Βασι λευ σει Κυ ρι ος εις τον
 αι ω να ο Θε ος σου Σι ων ξεις γε νε
 α αν και γε νε αν
 Σω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν
 α γι οις θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ
 ληλοῡ ι α
 Ηο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι
 ω Πνευμα τι
 Και νυν και α ει και εις τους αι αι
 ω νας των αι αι ω νων Α μην

Μ
 Δ
 Ο μο νο γε νης Γι ος και Λο γος
 του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
 Μ
 β
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
 Β
 τερανσωτη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
 παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως εν
 αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
 ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
 γι ω Πνευματι σωσον η μα α ας

Άντιφωνο γ'

Ἅγιος ἀνάστατος Διόνυσος

Ἄγιος Χρήστος μα μου λα λη σει σο φί αν

και η με λε τη της καρ δι ας μου συ νε
σιν

Άπολυπίκιον

Τοῦ Αγίου Αλεξάνδρου.

Ἅγιος Διόνυσος

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἅγιος Διόνυσος

Ἄγιος Χρήστος ον Α λεξανδρον και Ι ε ραρ

χην κλει νον τον στυλον της πιστεως τον α

ρι στε α Χρι στου εν δοξως τι μη σω

μεν α παν τες συ νελ θον τες ως Α βει ει

ου την λυ μην προρ ριζον ε κτε μον τα και ρη

B Το ρωνα θε ε ων αι ρε σε ως ρη ζαντα
πλο κας μα χαι ρα του Πνε ευ μα το ο ο
ο ο ος

Εἰσοδικόν
Ὕχος Δι

Ἄλλα μέρη τε προ σκυ νη σω μεν καὶ προ
 σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω Κω
 σον η μα ας γι ε Θε ou ο εν α γι ι ι
 οις θα αυ μα στο ο ο ος ψαλλον τας σοι
 αλ λη λου ι α

Ἄπολυτίκιον
Τοῦ Ἀγίου Ἀλεξάνδρου.
Ὕχος δὲ Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὕχος ἦ Δι

Τονθεὶ ον Α λεξανδρον και Ι ε ραρ
χην κλεινον τον στυλον της πιστεως τον α
ρι στε α Χρι στου εν δοξως τι μη σω
μεν α παν τες συ νελθον τες ως Α ρει ει
ου την λυμην προριζον εκτε μον τα και ρη
το ρων αθε ε ων αι ρε σε ως ρηξαν τα
πλο κας μα χαι ρατου Πνευματος

Ἄπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Ὕψηλος Ἀ Δι

χ Δ ρ
 Ή ω α κειμ και Άν να ο νει δι
 σμου α τε κνι ας και Α δαμ και Ευ α εκ
 της φθιο ρας του θια να του η λευ θιε ρω θησαν
 + Α αχραν τε εν τη α γι α γεν νη σει
 σου αυ την ε ορ τα ζει και ο λα ο ος
 σου ε νο χης των πται σμα των λυ τρω θεις
 εν τω κρα ζειν σοι η στει ρα τι κτει την Θε
 ο το ο κον και τρο φον της ζω ης η μω
 ω ων

**ΑΠΟСΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΟΥ ΙΕΡΑΡΧΟΥ
Προκείμενον. Ἡχος α'**

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν·

Στίχ. **Τ**ί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκέ μοι;

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 7:26-28, 8:1-2

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος, ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἴδιων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἐαυτὸν ἀνενέγκας. Ο νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἀγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἦν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ

οὐκ ἄνθρωπος.

Ἄλληλούϊα. Ἡχος β'

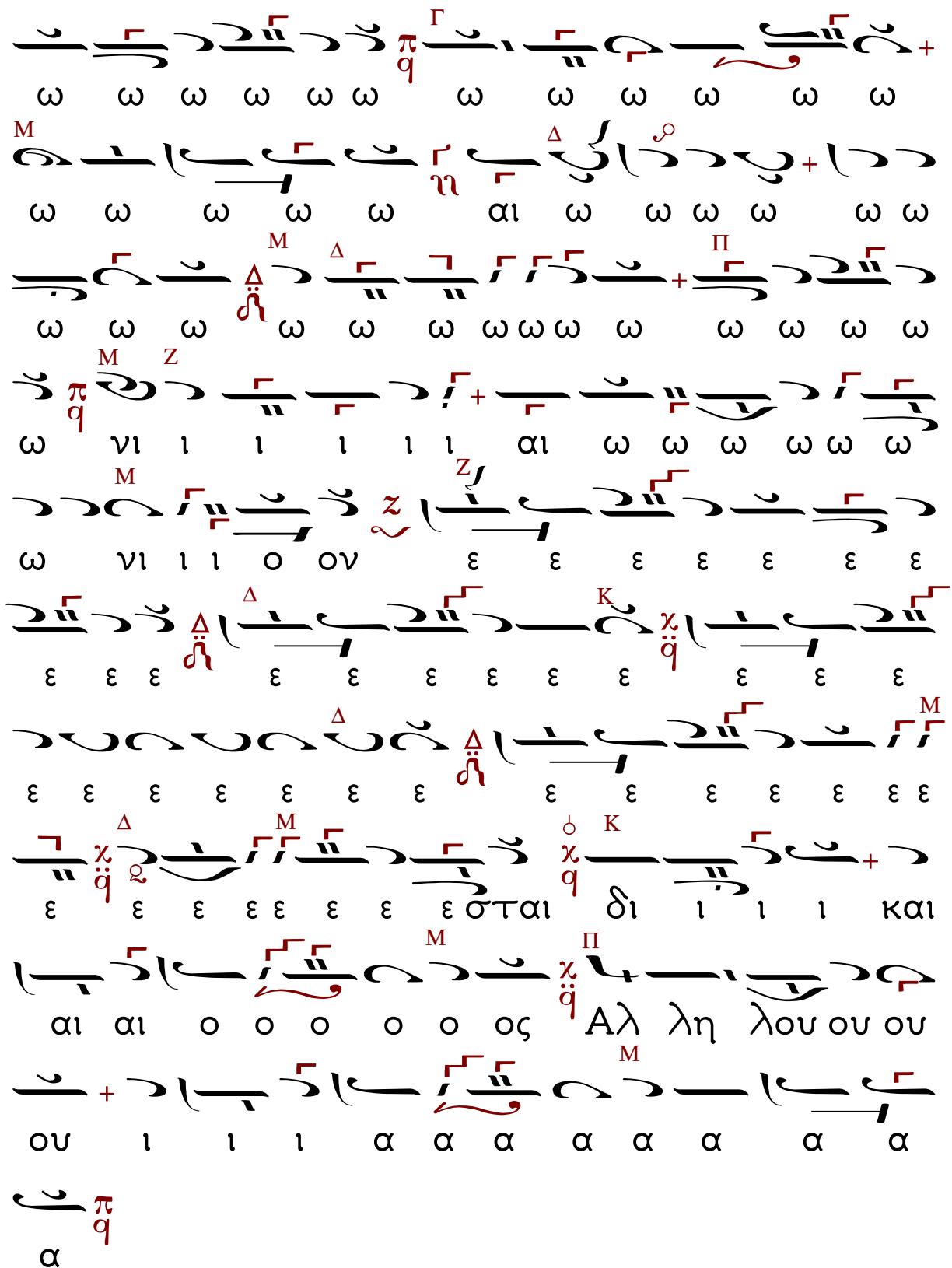
Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

Στίχ. **Ο** νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Εἰς Μνημόσυνον...
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἡχος Λα

Ἐκτασις. $\frac{q-\pi}{q}$

Εἴδομεν τὸ φῶς τό ἀληθινόν

Ὕχος Δί

Ἐιδομεν τοφως το αλη θι νον ε λα
 βομεεν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρομεν
 πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προσκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
 η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ὕχος Δί Δί Δί Δί Δί Δί Δί
 Ἄ μην α μην α μην εις α
 φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην την
 αι ω ω νι ον
 Πληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ξι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συνην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἄχιος Δί

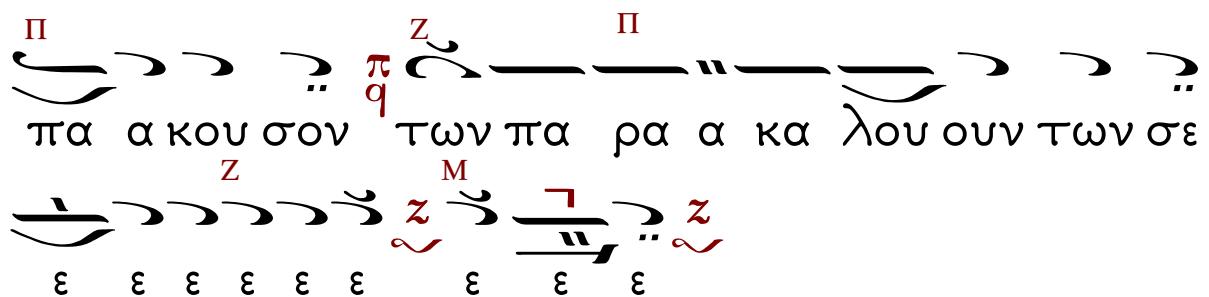
Ἄμην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου εν λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η εν λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εύλογούντα...

Τον εν λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η

Ἡχος Βαρύς ϖ Zω ^z ^χ ^z ^π
 Λε πα να γι ι α Δε
 εσποινα υ πο την σκε ε επηνσου παντες
 Π οι δου ου λοιοι σου τρε ε χο μεν και πα ρα α
 κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ξι οι
 προφθασον και λυτρωσε η μας α πο πα
 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον
 ε ξα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
 οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι παντα ο σα
 αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι Δε ε σποι
 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι
 α των πιστων ^π Κε χα ρι τω με ε νη η ε

π

 πα α κου σον των πα ρα α κα λου ουν των σε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκά εἰς ἥχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ὕχος Βαρύς ω Ζω

λε **Μη** η κα τα α πι στε ευ σης με αν
θρω πι νη προ ο στασι α **Πα** να γι α δε
εσποινα α α αλ λα δε ξαι δε ε η σι ι ιν
του ι κε ε του σου **Φλι** ψις γαρ ε ε
ε χει με **Φε** ε ε ε ε ε ρειν ου
δυ να μαι **των** δαι μο νων τα το ξε ευ μα
τα **σκεπην** ου κε ε κτη μαι αι αι ου ου δε
που ου προ σφυ υ γω ο α α **Φλι** ος
παν το θεν πο λε μου ου με νος **και** πα ρα

μυ θι ι ι αν ουκ εχω πλη ην σου Δε ε
 σποινα του κο ο οσμου ελ πις και προστα σι
 ι ατων πιστων μη μου πα ρι ι δης την
 δε ε η σι ι ιν το οσυμ φε ερον ποι η η
 σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ὕχος Βαρύς ἢ Ζω

ζ ^{z³} ι ^{z³} υ ^{z³} ε ^{z³} ο ^{z³} ε ^{z³}
 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε
 νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω
 ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε
 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον ^{z³} ^{z³} των
 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη ^{z³} ^{z³} των
 χει μα ^{z³} ιο με νων η γα λη η νη η μο
 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω ω
 ω ω ων ^{z³}

30-08-

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγίνε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδὸς»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαφηλίδη

Ιεροψάλη σπὸν I.N. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.